

ASF to niebezpieczna, wysoce zakaźna choroba, która uprzykrza życie hodowcom i utrudnia chów trzody chlewnej. Od momentu pojawienia się w Polsce pierwszego przypadku tej choroby w 2014 r. zapobieganie ASF stało się jednym z najważniejszych zadań nadzoru weterynaryjnego.

Najlepsza metoda na zabezpieczanie stada przed rozwojem choroby to bioasekuracja zgodna z obowiązującymi przepisami oraz zaleceniami służb weterynaryjnych. ASF stało się na tyle dużym problemem, że jedynie ścisła współpraca wszystkich sektorów gospodarki związanych z trzodą i dzikami pozwoli na opanowanie sytuacji.

Czym jest i jakim gatunkom zagraża ASF?

Afrykański Pomór Świń, czyli ASF, to zakaźna choroba wirusowa (wirus ASFV), która atakuje świnie domowe, dziki i krzyżówki tych dwóch gatunków. Ludzie nie są podatni na zakażenie tym wirusem, co nie zmienia faktu, że powoduje on ogromne straty dla hodowców. W Polsce ASF jest chorobą zwalczaną z urzędu. Najczęściej do zakażenia dochodzi przez kontakt bezpośredni z chorymi osobnikami lub pośredni poprzez pasze, urządzenia i pojazdy. Do zachorowania może również dojść na skutek kontaktu z zakażonym dzikiem (efekt niewłaściwego zabezpieczenia stada przed dostępem dzikich zwierząt).

Wirus jest zaskakująco odporny na działanie niskich temperatur. Swoje właściwości zakaźne utrzymuje w tkankach i wydzielinach zwierzęcia nawet do 6 miesięcy. Przyjmuje się, że okres inkubacji choroby wynosi 15 dni, a objawy rozwijają się powoli i nie są specyficzne tylko dla tej choroby (gorączka, apatia, padnięcia). Dlatego tak trudno jest zatrzymać rozwój ASF po zachorowaniu już tylko jednego osobnika, a śmiertelność w niektórych przypadkach dochodzi do 100%.

Zapobieganie ASF - po pierwsze bioasekuracja!

Przede wszystkim należy bezwzględnie stosować się do wytycznych Głównego Inspektoratu Weterynaryjnego (wynikających z prawa unijnego i państwowego). Ze względu na wysoką zaraźliwość i konieczność brakowania całego stada narażonego na zakażenie, bioasekuracja

ASF jest drobiazgowo opisana w odpowiednich rozporządzeniach i ustawach, a jej przestrzeganie jest sumiennie kontrolowane. Najważniejsze zasady bioasekuracji związanej z zapobieganiem ASF to:

- zachowanie zasad higieny i stosowanie odzieży ochronnej,
- zabezpieczenie budynków inwentarskich przed dostępem dzikich zwierząt,
- stosowanie odpowiedniej dezynfekcji (w tym mat dezynfekcyjnych),
- niepodawanie zwierzętom pasz nieznanego pochodzenia,
- niekupowanie zwierząt nieoznakowanych, bez świadectwa weterynaryjnego,
- unikanie kontaktu z padłymi świniami i dzikami.

Co zrobić, gdy zapobieganie ASF nie wystarczy?

W przypadku stwierdzenia ogniska choroby ASF konieczne jest zabicie i zutylizowanie wszystkich świń przebywających w gospodarstwie, a także zniszczenie wszystkich produktów od nich pozyskanych i przedmiotów, które nie mogą zostać odkażone. Pozostałe przedmioty i budynki poddaje się dezynfekcji. Dookoła ogniska wyznacza obszar zapowietrzony (co najmniej 3 km) i zagrożony (co najmniej 7 km poza obszar zapowietrzony), w których obowiązują ograniczenia związane z transportem trzody. Z ponownym użytkowaniem budynków trzeba poczekać co najmniej 40 dni od zakończenia oczyszczania.

Straty związane z likwidacją stada są tak duże, że profilaktyczne stosowanie zasad bioasekuracji ASF oraz ścisła współpraca z organami Inspekcji Weterynaryjnej powinny na stałe zagościć w każdym gospodarstwie, w którym hodowana jest trzoda chlewna.

Przeczytaj również: [Active-Pro - nowa platforma z wiedzą dla hodowców trzody](#)